

Kursdel 3 | Oppgave 4: FBI - etterforskning!

Historier fra virkeligheten

Min Thin
17 år
Burma
Muslim

Mitt navn er Min Thin. Jeg er 17 år. Jeg er muslim i et land hvor buddhismen er hovedreligion. Mitt liv er vanskelig, fordi jeg bor i et land hvor religionen min ikke er tillatt. Mitt folk, Rohingyafolket har blitt diskriminert til alle tider. Faren min ble drept i konflikt mellom den nasjonale juntaen og militæret til Rohingyaene. Det er vanskelig fordi jeg ikke kan gå på skole samme med bestevenninnen min. Hun tilhører nemlig en annen folkegruppe. På skolen her om dagen ble jeg banket opp av læreren, fordi jeg skulle drikke vann av vannkranen. Jeg ble så forslått at jeg ble sendt på sykehuset med flere hodeskader og brudd i armen. Mamma skjønnte ingenting da hun kom på sykehuset. Hva var det jeg hadde gjort? Hadde jeg vært slem på skolen? Men læreren gav henne ikke noe annet svar enn: «datteren din eier ikke respekt for mennesker som er mer verdt enn henne. Og dette har hun vel lært av deg. Har dere ikke skjønnet at Rohingyafolket ikke tilhører landet vårt? Dere er fra Bangladesh og kan dra tilbake til familiene deres!» I fem generasjoner har vi bodd i Burma. Vi er burmesere vi også som alle de andre, men har ikke fått de samme rettighetene fordi vi i deres øyne ikke er «ekte» burmesere. Mye på grunn av at vi tilhører en annen religion enn majoriteten.

Kursdel 3 | Oppgave 4: FBI - etterforskning!

Historier fra virkeligheten

Rachna Kumari
23 år
Pakistan
Hindu

Jeg er kidnappet. Jeg sitter i fangenskap. Jeg heter Rachna Kumari og er en hindu i Pakistan. Vi blir sett på som den største minoriteten i landet og har svært få rettigheter. Jeg er en av flere jenter som er blitt kidnappet. Alle vet hvorfor vi er blitt det. Fordi vi blir tvunget til å gifte oss med menn som ikke finner seg dame på egenhånd. De siste årene er det bortimot 200 jenter som er blitt kidnappet og giftet bort. Jeg er 23 år og er allerede gift med min store kjærlighet, Ramesh. Min barndomskjæreste og bestevenn. Men det er det ingen som bryr seg om. Ekteskapet mellom to hinduer blir ikke registrert som offisielle ekteskap hos myndighetene her i Pakistan, derfor blir vi hindukvinner så sårbare ettersom vi ikke kan vise til ekteskapet vårt. Nå er jeg kidnappet og har mot min vilje konvertert til islam og giftet meg med en mann som er 20 år eldre enn meg. Det nytter ikke å klage eller protestere! Jeg anmeldte det og ble presset til å trekke anmeldelsen av politiet med begrunnelsen: «Nå har jeg kommet til fornuft. Jeg elsker mannen min og vil leve som kona hans helt til jeg dør.» Livet er urettferdig! Dette er uutholdelig.

Kursdel 3 | Oppgave 4: FBI - etterforskning!

Historier fra virkeligheten

Faith Kore Usman
29 år
Nigeria
Kristen

Nå er jeg alene igjen. Etterlatt med mine fem barn helt alene. Min mann Kore Usman ble drept på selve nyttårsaften da han og noen venner var i kirken og lovsang. Hvorfor skjedde dette igjen? Jeg hadde aldri trodd at det skulle skje meg enda en gang. Min første ektemann ble drept på samme måte i 2002. Da trodde jeg ikke at jeg skulle overleve. Jeg giftet meg med bestevennen min som støttet meg og barnet mitt. Sammen levde vi et lykkelig liv og fikk fire nydelige barn til. Ikke visste jeg at Kore også skulle bli et offer for Boko Harams terroraksjoner. I flere år har det pågått en forfølgelse av oss kristne i Nigeria. Ekstremister vil ha oss ut av landet, fordi vi er kristne. De tror at det å være kristen er det samme som å være «vestlig». Boko Haram betyr «vestlig utdannelse er forbudt». Derfor dreper de og jager alle mennesker i landet som de tror er fiendene deres, altså kristne og liberale muslimer. Jeg har vært kristen hele mitt liv, og familien min har vært nigerianere fra tidenes morgen. Hvorfor skal plutselig vi bli en trussel for dem? Og hvorfor kan ikke vi få lov til å lovsynge i kirken vår uten å bli drept?

Kursdel 3 | Oppgave 4: FBI - etterforskning!

Historier fra virkeligheten

Alexander Aan
32 år
Indonesia
Ateist

«Lukk døren etter dem», fengselsvakten skriker til meg enda en gang. Og jeg er satt bak lås og slå på cella mi. Jeg heter Alexander Aan, og har sittet i fengsel i noen måneder nå. Jeg sitter inne fordi jeg er en ateist. Jeg tror ikke på noen gud og jeg mener religion har ødelagt så mye i verden. I juni 2013 ble jeg dømt til ti års fengsel for blasfemi, fordi jeg har erklært meg selv som en ateist. Dette gjorde jeg gjennom min facebookprofil, og på grunnlag av det kunne politiet arrestere meg, og jeg ble stilt for retten. Er dette riktig? I Indonesia snakker man så fint om at vi har religiøs pluralisme, dvs. at det er flere religioner og livssyn i landet og at alle er like mye verdt. Dette er kun på papiret. Hvorfor skal jeg sitte her inne hvis det blir sagt at mitt livssyn også skal telle. I fengselet blir jeg behandlet som en dritt. Jeg vet at vennene mine og familien har sendt meg bøker og magasiner, som jeg kan lese i, men de har ikke kommet fram. Fengselsvaktene tar fra meg alle goder. De er redde for at jeg skal spre ateismen til de andre fangene, sånn at ingen blir religiøse her i landet. Dette er vanskelig. Jeg vil kun ut herfra og fortsette i jobben min og spille fotball med kompisene mine. Dette er urettferdig.